

Downloaded via the EU tax law app / web

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 26. júna 2007 (*)

„Šiesta smernica o DPH – Zdaniteľné plnenia – Pojem ‚hospodárska činnosť‘ – článok 4 ods. 2 – Udelenie licencií umožňujúcich používanie definovanej časti spektra rádiových frekvencií vyhradených na telekomunikačné služby“

Vo veci C-369/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené kráľovstvo) z 24. augusta 2004 a doručený Súdnemu dvoru 26. augusta 2004, ktorý súvisí s konaním:

Hutchison 3G UK Ltd,

mmO2 plc,

Orange 3G Ltd,

T-Mobile (UK) Ltd,

Vodafone Group Services Ltd

proti

Commissioners of Customs and Excise,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, P. Kriš, E. Juhász a J. Klučka, sudcovia K. Schiemann, J. Makarczyk (spravodajca) a U. Löhmus,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomníci: B. Fülöp a K. Sztranc-Szawiczek, referenti,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. februára 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Hutchison 3G UK Ltd, mmO2 plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd a Vodafone Group Services Ltd, v zastúpení: K. P. E. Lasok, QC, ako aj J. Turnbull a P. Lomas, solicitors,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: M. Bethell a R. Caudwell, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Goldsmith, K. Parker a C. Vajda, QC, ako aj G. Peretz, barrister,
- dánska vláda, v zastúpení: J. Molde, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci K. Hagel-Sørensen, advokat,

- nemecká vláda, v zastúpení: W. D. Plessing a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci K. T. Stopp, Rechtsanwalt,
- španielska vláda, v zastúpení: J. Rodriguez Cárcamo, splnomocnený zástupca,
- vláda Írska, v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Aston, SC, a G. Clohessy, BL,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a M. de Grave, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: K. Gross, R. Lyal a M. Shotton, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 7. septembra 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“), konkrétne článok 4 tejto smernice.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Hutchison 3G UK Ltd, mm02 plc, Orange 3G Ltd, T-Mobile (UK) Ltd a Vodafone Group Services Ltd a Commissioners of Customs and Excise (správa nepriamych daní), ktorá je v Spojenom kráľovstve príslušná vyberať dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), smerujúceho k získaniu práva na odpust sumy DPH, ktorú tieto spoločnosti údajne zaplatili v roku 2000 pri príležitosti udelenia licencií na mobilné telekomunikácie tretej generácie nazývané „UMTS“ (ďalej len „predmetné licencie v spore vo veci samej“) zo strany Secretary of State for Trade and Industry (štátny tajomník pre obchod a priemysel, ďalej len „štátny tajomník“) formou ponukového konania.

Právny rámec

Ustanovenia týkajúce sa DPH

Právna úprava Spoločnosti

3 Podľa znenia článku 2 bodu 1 šiestej smernice podlieha DPH dodávka tovaru alebo služieb za úhradu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou.

4 Článok 4 tejto smernice stanovuje:

„1. Pojem ‚zdaniteľná osoba‘ predstavuje osobu, ktorá nezávisle na ľubovoľnom mieste vykonáva hospodársku činnosť bližšie určenú v odseku 2, odhliadajúc od účelu a výsledkov tejto činnosti.

2. Hospodárske činnosti spomínané v odseku 1 predstavujú všetky činnosti výrobcov, obchodníkov a osôb poskytujúcich služby, vrátane banských a poľnohospodárskych činností a činností jednotlivých profesií. Aj využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe sa bude tiež považovať za hospodársku činnosť.

...

5. Štátne orgány, orgány regionálnej a miestnej správy a iné orgány riadiace sa verejným právom sa nepovažujú za zdaniteľné osoby vzhľadom na činnosti alebo plnenia, ktorých sa zúčastňujú ako verejné orgány ani vtedy, keď v súvislosti s týmito činnosťami alebo plneniami inkasujú dávky, poplatky, príspevky alebo platby.

Ak sa zúčastňujú takýchto činností a plnení, považujú sa za zdaniteľné osoby v súvislosti s týmito činnosťami a plneniami v tých prípadoch, keď by zaobchádzanie s nimi ako s osobami nepodliehajúcimi dani viedlo k výraznému narušeniu voľnej súťaže

V každom prípade sa budú tieto orgány považovať za zdaniteľné osoby v súvislosti s činnosťami uvedenými v Prílohe D za predpokladu, že sa neuskutočnia v takom malom rozsahu, že sú zanedbateľné.

...“

5 Článok 17 predmetnej smernice stanovuje:

„1. Právo na odpočítanie dane vzniká v prípade vyrubenia odpočítateľnej dane.

2. Pokiaľ sa tovary a služby používajú na účely jeho zdaniteľných plnení, daňovník má právo odpočítať nasledovné položky z dane, ktorú má zaplatiť:

a) daň z pridanej hodnoty splatnú alebo zaplatenú za tovary alebo služby, ktoré mu dodal alebo má dodať iný daňovník,

...“

6 Bod 1 prílohy D šiestej smernice sa týka telekomunikácií.

Vnútroštátna právna úprava

7 Zákon z roku 1994 o DPH (Value Added Tax Act 1994) stanovuje vo svojom článku 4 ods. 1:

„DPH sa vyberá zo všetkých dodávok tovarov alebo poskytnutí služieb vykonaných v Spojenom kráľovstve, ak ide o zdaniteľnú dodávku alebo poskytnutie, ktoré vykonáva zdaniteľná osoba v rámci svojej hospodárskej činnosti.“

Ustanovenia týkajúce sa udelenia licencií sporných vo veci samej

Právna úprava Spoločenstva

8 Smernica 97/13/ES Európskeho parlamentu a Rady z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v oblasti telekomunikačných služieb [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 117, s. 15) bola účinná do 25. júla 2003.

9 ?lánok 2 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„Na ú?ely tejto smernice:

...

d) „podstatné požiadavky“ znamenajú neekonomické dôvody vo verejnom záujme, ktoré môžu spôsobiť, že ?lenské štáty stanovia podmienky na zriadenie a/alebo prevádzku telekomunikačných sietí alebo poskytovanie telekomunikačných služieb. Týmito dôvodmi musia byť: bezpečnosť prevádzky siete, udržiavanie integrity siete a, kde je to oprávnené, interoperabilita služieb, ochrana údajov, ochrana prostredia, kritériá plánovania mesta a krajiny, ako aj efektívne použitie frekvenčného spektra a zábrana rušenia medzi rádiovými telekomunikačnými systémami a inými vesmírnymi alebo terestriálnymi technickými systémami. ...“ [neoficiálny preklad]

10 Podľa znenia ?lánku 3 ods. 3 druhej vety predmetnej smernice:

„?lenské štáty môžu vydať individuálne licencie iba v tom prípade, ak držiteľ dostane prístup k vzácnym fyzickým a iným zdrojom, alebo musí rešpektovať osobitné záväzky, resp. má osobitné práva, v súlade s ustanoveniami oddielu III.“ [neoficiálny preklad]

11 ?lánok 4 ods. 1 smernice 97/13 spresňuje podmienky pripojené k všeobecným oprávneniam takto:

„Ak v ?lenských štátoch poskytovanie telekomunikačných služieb podlieha všeobecným oprávneniam, podmienky v oprávnených prípadoch môžu byť priložené k takýmto oprávneniam a sú uvedené v bodoch 2 a 3 prílohy. Takéto oprávnenia musia obsahovať o najjednoduchší systém podľa možnosti konzistentný s vynucovaním relevantných podstatných požiadaviek a relevantných ostatných požiadaviek verejného záujmu v bodoch 2 a 3 prílohy.“ [neoficiálny preklad]

12 Oddiel III tejto smernice, ktorý zahŕňa ?lánky 7 až 11 upravuje režim individuálnych licencií, ak situácia odôvodňuje takéto licencie. ?lánok 8 ods. 1 prvý pododsek predmetnej smernice stanovuje, že „podmienky, ktoré sa môžu v oprávnených prípadoch pripojiť k individuálnym licenciám navyše okrem podmienok stanovených na všeobecné oprávnenia, sú špecifikované v bodoch 2 a 4 prílohy [neoficiálny preklad]“. Podľa bodov 2.1 a 4.2 predmetnej prílohy ide najmä o podmienky určené na zabezpečenie zhody s príslušnými podstatnými požiadavkami, ako aj špecifické podmienky súvisiace s účinným využitím a efektívnou správou rádiových frekvencií.

13 Na základe uplatnenia ?lánku 10 ods. 1 smernice 97/13 môžu ?lenské štáty obmedziť počet individuálnych licencií v rozsahu, ktorý sa požaduje na zabezpečenie efektívneho využitia rádiových frekvencií. Podľa odseku 2 prvej zarážky predmetného ?lánku musia ?lenské štáty v tejto súvislosti brať patričný ohľad na potrebu maximalizovať úžitok pre používateľov a ušah?í? vývoj sú?aže. Odsek 3 prvý pododsek toho istého ?lánku ukladá ?lenským štátom udeliť takéto individuálne licencie na základe výberových kritérií, ktoré musia byť objektívne, nediskriminačné, transparentné, úmerné a podrobné.

14 Z ?lánku 11 ods. 1 predmetnej smernice vyplýva, že udelenie licencií môže zakladať zaplatenie poplatkov, ktoré majú za cieľ „pokryvať len administratívne náklady spôsobené vydaním, správou, kontrolou a uplatňovaním príslušných individuálnych licencií“. Okrem toho odsek 2 predmetného ?lánku stanovuje:

„Neh?adiac na odsek 1 môžu ?lenské štáty, ak sa majú použiť vzácne zdroje, povoliť svojim

národným regulačným orgánom uložiť poplatky, ktoré odrážajú potrebu zabezpečiť optimálne využitie zdrojov. Takéto poplatky musia byť nediskriminačné a osobitne mať na zreteli potrebu podporiť rozvoj inovačných služieb a súťaže.“ [neoficiálny preklad]

15 Smernica 97/13 bola od 25. júla 2003 zrušená a nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby („rámcová smernica“) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349).

16 Článok 9 poslednej menovanej smernice stanovuje:

„...“

3. Členské štáty môžu povoliť podnikom prevod práv na používanie rádiových frekvencií na iné podniky.

4. Členské štáty zabezpečia aby podnik, ktorý zamýšľa previesť práva na používanie rádiových frekvencií, oznámil tento zámer národnému regulačnému orgánu zodpovednému za prideľovanie spektra a aby sa všetky prevody vykonali v súlade s postupmi stanovenými národným regulačným orgánom a aby boli zverejnené. Národné regulačné orgány zabezpečia, aby následkom takýchto transakcií nedošlo k deformácii súťaže. Ak bolo používanie rádiových frekvencií harmonizované uplatňovaním rozhodnutia 676/2002/ES [Európskeho parlamentu a Rady zo 7. marca 2002 o regulačnom rámci pre politiku rádiového frekvenčného spektra v Európskom spoločenstve (rozhodnutie o rádiovom frekvenčnom spektre) (Ú. v. ES L 108, s. 1; Mim. vyd. 13/029, s. 317)] alebo iných opatrení spoločenstva, nesmie mať žiadny takýto prevod za následok zmenu v používaní tejto rádiových frekvencie.“

Vnútroštátna právna úprava

17 Podľa článku 1 ods. 1 zákona z roku 1949 o bezdrôtovej telegrafii (Wireless Telegraphy Act 1949, ďalej len „WTA 1949“), nikto nemôže zriadiť alebo používať bezdrôtovú telegrafnú stanicu, alebo inštalovať alebo používať bezdrôtové telegrafné zariadenie bez toho, aby na tento účel nedostal od štátneho tajomníka licenciu podľa tohto článku. WTA 1949 predvída uplatnenie trestných sankcií v prípade porušenia tohto zákazu.

18 Článok 2 ods. 1 zákona z roku 1998 o bezdrôtovej telegrafii (Wireless Telegraphy Act 1998, ďalej len „WTA 1998“) naťáva usmernenia pre udelenie licencií, a predovšetkým umožňuje štátnemu tajomníkovi vybrať sumy vyššie, než sú administratívne náklady. Podľa odseku 2 písm. c) toho istého článku tieto sumy zohľadňujú záujem na podpore:

- efektívnej správy a používaní elektromagnetického spektra,
- akékoľvek ekonomickej výhody vyplývajúcej z používania bezdrôtovej telegrafie,
- rozvoja inovačných služieb a
- súťaže v poskytovaní telekomunikačných služieb.

19 Článok 3 ods. 1 WTA 1998 stanovuje:

„Vzhľadom na záujem o rozvoj optimálneho používania elektromagnetického spektra štátny tajomník môže prostredníctvom nariadení stanoviť, že v prípadoch stanovených predmetnými nariadeniami, alebo v prípadoch, v ktorých to určí v týchto nariadeniach, žiadosti o udelenie licencií na bezdrôtovú telegrafiu musia byť podané v súlade s konaním, ktoré:

- a) je stanovené v oznámení ním uverejnenom podľa predmetných nariadení a
- b) predvída, že uchádzač podá ponuku upresňujúcu sumu, ktorú je pripravený zaplatiť štátnemu tajomníkovi ako protihodnotu za licenciu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 Na jar roku 2000 štátny tajomník formou ponukového konania udelil licencie, ktorých sa týka spor vo veci samej.

21 Podnikmi, ktoré získali tieto licencie, sú podniky, ktoré ponúkli za súbory ponúkaných frekvencií najvyššiu peňažnú sumu, pričom jeden z týchto súborov bol vyhradený pre subjekt, ktorý bol novým operátorom na trhu. Ako výsledok ponukového konania vydražiteľa zaplatili celkovú sumu 22 477 400 000 GBP.

22 Ponukové konanie viedla v mene štátneho tajomníka Radiocommunications Agency (Agentúra pre rádiokomunikácie), ktorá je jednou z výkonných agentúr štátneho tajomníka pre obchod a priemysel. Počas konania o udelení nebola nijako spomenutá DPH.

23 Platnosť takto udelených licencií zanikne 31. decembra 2021, s výnimkou ich predčasného zrušenia štátnym tajomníkom alebo ich vzdania sa ich držiteľom.

24 Spoločnosti – vydražiteľky zastávali názor, že tieto udelenia podliehajú DPH a že DPH bola zahrnutá do zaplatených súm, preto žiadali vrátenie súm, ktoré údajne takto uhradili z titulu DPH, na základe uplatnenia vnútroštátnej legislatívy, ktorá prebrala článok 17 šiestej smernice. Keďže ich žiadosti boli zamietnuté z dôvodu, že predmetné udelenie licencií nepodliehalo DPH, obrátili sa na vnútroštátny súd.

25 Za týchto podmienok VAT and Duties Tribunal, London, rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Za okolností stanovených v popise skutočností, ktoré nie sú sporné medzi účastníkmi konania..., má sa pojem ‚hospodárska činnosť‘ na úseku článku 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice vykladať tak, že zahŕňa vydávanie licencií pre mobilné telekomunikácie tretej generácie štátnym tajomníkom formou ponukového konania na používanie telekomunikačných zariadení v určených segmentoch elektromagnetického spektra (ale len ‚predmetná činnosť‘) a čo treba brať do úvahy pri tejto otázke?

2. Za okolností stanovených v popise skutočností, ktoré nie sú sporné medzi účastníkmi konania, čo treba brať do úvahy pri otázke, či štátny tajomník konal alebo nekonal pri výkone [predmetnej] činnosti ako ‚orgán verejnej správy‘ v zmysle článku 4 ods. 5 šiestej smernice?

3. Za okolností stanovených v popise skutočností, ktoré nie sú sporné medzi účastníkmi konania, môže byť [predmetná] činnosť i) z časti ‚hospodárskou činnosťou‘ a z časti nie a/alebo ii) z časti vykonávaná verejnoprávnym orgánom konajúcim ako orgán verejnej správy a z časti nie, s výsledkom, že činnosť bude z časti podliehať dani z pridanej hodnoty a z časti nie?

4. Aká má byť miera pravdepodobnosti výrazného narušenia voňej súčaže v zmysle článku 4

ods. 5 druhého pododseku šiestej smernice a aká má byť miera časovej blízkosti takéhoto narušenia vo vzťahu k vykonávaniu [predmetnej] činnosti pre to, aby osoba vykonávajúca činnosť bola považovaná podľa tohto pododseku za zdaniteľnú osobu? V akom rozsahu, ak vôbec, sa týka princíp daňovej neutrality tejto otázky?

5. Zahŕňa pojem „telekomunikácie“ uvádzaný v prílohe D šiestej smernice (na ktorú odkazuje článok 4 ods. 5 tretej pododsek [tejto] smernice) vydanie licencií pre mobilné telekomunikácie tretej generácie štátnym tajomníkom formou ponukového konania na použitie telekomunikačných zariadení v určených segmentoch elektromagnetického spektra, za okolností stanovených v popise skutočností, ktoré nie sú sporné medzi účastníkmi konania?

6. Keď sa i) členský štát rozhodol zahrnúť do vnútroštátneho právneho systému článok 4 ods. 1 a 5 šiestej smernice spôsobom prijatia zákona splnomocňujúceho verejný orgán (ako v tomto prípade ministerstvo financií Spojeného kráľovstva) na vydávanie inštrukcií určených, ktoré dodávky tovarov a poskytovanie služieb vykonané verejnými orgánmi budú považované za zdaniteľné plnenia a ii) tento verejný orgán vydáva alebo zamýšľa vydať na základe tohto splnomocnenia inštrukcie určené, že určité plnenia sú zdaniteľné: vzťahuje sa princíp stanovený v bode 8 rozsudku z 13. novembra 1990, *Marleasing* (C-106/89, Zb. s. I-4135) na výklad predmetného vnútroštátneho zákona a týchto inštrukcií (a ak áno, ako)?

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

26 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či činnosť, akou je vydávanie licencií, ktorých sa týka spor vo veci samej, štátnym tajomníkom formou ponukového konania predstavuje „hospodársku činnosť“ v zmysle článku 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice.

27 Podľa znenia článku 4 ods. 1 šiestej smernice, za zdaniteľnú osobu sa považuje ktokoľvek, kto nezávisle na ubovoňom mieste vykonáva hospodárske činnosti bližšie určené v odseku 2 rovnakého článku bez ohľadu na úhel a výsledky týchto činností. Tento pojem „hospodárskych činností“ je definovaný predmetným odsekom 2 ako zahŕňajúci všetky činnosti výrobcu, obchodníka a osoby poskytujúcej služby, a najmä činnosti týkajúce sa využívania hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe.

28 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že hoci článok 4 šiestej smernice vymedzuje veľmi širokú pôsobnosť DPH, toto ustanovenie sa týka iba činností, ktoré majú hospodársky charakter (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1996, *Régie dauphinoise*, C-306/94, Zb. s. I-3695, bod 15; z 29. apríla 2004, *EDM*, C-77/01, Zb. s. I-4295, bod 47, a z 26. mája 2005, *Kretztechnik*, C-465/03, Zb. s. I-4357, bod 18).

29 Z ustálenej judikatúry rovnako vyplýva, že analýza definícií pojmov zdaniteľná osoba a hospodárska činnosť poukazuje na rozsah pôsobnosti pojmu hospodárska činnosť a jeho objektívny charakter v tom zmysle, že činnosť je posudzovaná sama osebe nezávisle od jej cieľov alebo jej výsledkov (pozri najmä rozsudok z 21. februára 2006, *University of Huddersfield*, C-223/03, Zb. s. I-1751, bod 47 a citovanú judikatúru).

30 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vo veci samej „innos“ vykonávaná štátnym tajomníkom spočíva v udelení v rámci ponukového konania užívacích práv týkajúcich sa určitých frekvencií elektromagnetického spektra podnikateľským subjektom na určitú dobu. Na konci konania o udelení je týmto podnikateľom vydané povolenie na využívanie takto nadobudnutých práv pre zavedenie telekomunikačného vybavenia prevádzkovaného v predmetných segmentoch uvedeného elektromagnetického spektra.

31 Treba preto určiť, či udelenie takéhoto povolenia sa má považovať za „využívanie majetku“ v zmysle článku 4 ods. 2 šiestej smernice.

32 Na úvod je potrebné spresniť, že v rámci tohto ustanovenia sa pojem „využívania“ v súlade s požiadavkami zásady neutrality spoločného systému DPH vzťahuje na všetky operácie bez ohľadu na ich právnu formu, ktoré smerujú k nadobudaniu zisku z predmetného majetku na nepretržitom základe (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. decembra 1990, Van Tiem, C-186/89, Zb. s. I-4363, bod 18; EDM, už citovaný, bod 48, a z 21. októbra 2004, BBL, C-8/03, Zb. s. I-10157, bod 36).

33 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že predmetná „innos“ v spore vo veci samej spočíva v udelení povolení umožňujúcich podnikateľským subjektom, ktoré sú ich držiteľmi, prístup k využívaniu užívacích práv z nich vyplývajúcich tým, že ponúknu verejnosti za odplatu svoje služby na trhu mobilných telekomunikácií.

34 Takáto „innos“ predstavuje prostriedok na zavedenie podmienok vyžadovaných právom Spoločenstva smerujúcich najmä k zabezpečeniu efektívneho použitia frekvenčného spektra a zabráneniu rušenia medzi rádiovými telekomunikačnými systémami a inými vesmírnymi alebo terestriálnymi technickými systémami, ako aj efektívnej správy rádiových frekvencií, ako to vyplýva zo spojených ustanovení článku 2 ods. 1 písm. d), článku 4 ods. 1 a článku 8 ods. 1 smernice 97/13.

35 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že vydanie takýchto povolení patrí podľa smernice 97/13, ako aj WTA 1949 a WTA 1998, do výlučnej právomoci príslušného členského štátu.

36 Teda „innos“, akou je „innos“ v spore vo veci samej, sa posudzuje ako nevyhnutná a predbežná podmienka prístupu podnikateľských subjektov, akými sú žalobcovia v spore vo veci samej, na trh mobilných telekomunikácií. Táto „innos“ nemôže predstavovať účasť príslušného vnútroštátneho orgánu na predmetnom trhu. V podstate len títo podnikatelia, držiteľia udelených práv, podnikajú na predmetnom trhu a využívajú predmetný majetok na účely nadobudania zisku z neho na nepretržitom základe.

37 Za týchto okolností vykonávanie „innosti“, akou je „innos“ v spore vo veci samej, sa svojou povahou vymyká podnikateľským subjektom. V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že nie je podstatné, či by predmetní podnikatelia mali v budúcnosti možnosť previesť svoje práva na používanie rádiových frekvencií. V skutočnosti takýto prevod, okrem toho, že by zostával podriadený kontrole národného regulačného orgánu zodpovedného za udelenie frekvencií podľa článku 9 ods. 4 smernice 2002/21, by sa nemohol považovať za vydanie povolenia verejnými orgánmi.

38 Preto udelením takéhoto povolenia sa príslušný vnútroštátny orgán nezúšťastuje na využívaní majetku tvoreného právami na používanie spektra rádiových frekvencií s cieľom nadobúdania zisku z neho na nepretržitom základe. Týmto postupom udelenia tento orgán vykonáva výlučne finančné kontroly a úpravy používania elektromagnetického spektra, ktorá je mu výslovne zverená.

39 Okrem toho skutočnosť, že udelenie licencií, akými sú licencie v spore vo veci samej, zakladá zaplatenie poplatku, nemení právnu kvalifikáciu tejto finančnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. marca 1997, *Diego Cali & Figli*, C-343/95, Zb. s. I-1547, bod 24 a citovanú judikatúru).

40 Preto toto udelenie nemôže predstavovať „hospodársku finančnosť“ v zmysle článku 4 ods. 2 šiestej smernice.

41 Tento záver nespochybňuje tvrdenie, podľa ktorého vzhľadom na článok 4 ods. 5 tejto smernice nemožno vylúčiť, že regulačná finančnosť vykonávaná verejnoprávnym orgánom predstavuje hospodársku finančnosť v zmysle článku 4 ods. 2 tejto smernice, a preto tento orgán treba považovať za zdaniteľnú osobu.

42 Aj za predpokladu, že túto regulačnú finančnosť možno považovať za hospodársku finančnosť, platí, že z uplatnenia článku 4 ods. 5 šiestej smernice vyplýva potreba predchádzajúceho konštatovania hospodárskej povahy predmetnej finančnosti. Z odpovede uvedenej v bode 40 tohto rozsudku však vyplýva, že to tak nie je.

43 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je na prvú otázku potrebné odpovedať, že článok 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice sa majú vykladať tak, že udelenie licencií, akými sú licencie relevantné v spore vo veci samej, národným regulačným orgánom, zodpovedným za udeľovanie frekvencií, prostredníctvom ponukového konania na práva na používanie telekomunikačných zariadení nepredstavuje hospodársku finančnosť v zmysle tohto ustanovenia a v dôsledku toho nepatrí do pôsobnosti tejto smernice.

O ostatných otázkach

44 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na ďalšie otázky položené vnútroštátnym súdom.

O trovách

45 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdnym dvorom (veľká komora) rozhodol takto:

¶lánok 4 ods. 1 a 2 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa má vykladať tak, že udelenie licencií, akými sú licencie na mobilné telekomunikácie tretej generácie, nazývané „UMTS“, národným regulačným orgánom, zodpovedným za udeľovanie frekvencií, prostredníctvom ponukového konania na práva na používanie telekomunikačných zariadení nepredstavuje hospodársku činnosť v zmysle tohto ustanovenia a v dôsledku toho nepatrí do pôsobnosti tejto smernice.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.